

Jeg kommer nu til det vigtigste Ændringsforslag, nemlig det af Flertallet stillede Ændringsforslag Nr. 2 til § 5. Det gaar kort og godt ud paa at løse det gamle Stridsspørgsmaal om Farvning af Margarinen ved at dele Sol og Vind lige overfor Forbrugerne af Margarine og Producenterne af Smør. Flertallet har søgt at hugge den gordiske Knude over, og det forekommer mig, at det er lykkedes paa en fuldstændig tilfredsstillende Maade. Ændringsforslaget tillader nemlig Fabrikation af og Handel med farvet Margarine her i Danmark, medens den hidtil gældende Lovbestemmelse vedrørende Farvning opretholdes for den Margarine, der sendes ud af Landet. Vi imødekommer herved det stærke Ønske, som Forbrugerne og især Husmødrene nærer om at faa Margarinen farvet, for at den kan være mere taltalende, uden at den dog behøver at farves hjemme. Der kan derved spares en Del Tid og Arbejde, og Margarinen bliver bedre og mere holdbar ved at farves paa Fabrikkerne end ved at farves af Forbrugerne. Det forsikres i det mindste fra sagkyndig Side, at Margarinen Kvalitet og Holdbarhed forringes, naar der æltes Farve i den hjemme hos Forbrugerne. Ofte udleveres der Farvekapsler, der er gamle, og naar de benyttes, faar Margarinen en mindre frisk og heldig Smag. Da Husmødrene ikke har nogen Organisation, maa de handlende i denne Sag svare paa Kundernes Vegne. De samvirkende Detailhandlerforeninger i Danmark, de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation og de andre Foreninger, der har indsendt Andragende om at faa Margarinen farvet, staar faktisk som Forbrugernes Talsmænd i denne Sag. Fra den Side paastaar man endog, at en Del Kunder forlanger at faa Margarinen farvet, efter at den er købt i Butikken, og at de søger hen hos de handlende, som vil efterkomme dette Ønske og derved overtræde Loven. Hvor den Slags Ulovligheder gaar i Svang, virker de tillige som illoyal Konkurrence. Dette uheldige Forhold indenfor Handelsstanden fjerner man, naar Farveforbudet ophæves. Dette Spørgsmaal om at tillade Fabrikation af og Handel med farvet Margarine herhjemme, interesserer Handelsstanden over hele Landet, thi den vil gerne imødekomme Kundernes Ønsker, og der er da ogsaa sket Henvendelser til Udvalgets Medlemmer fra flere Handelsforeninger med Ønsket om at faa Farveforbudet fjernet ved Lovens Revision, saa

at det for Fremtiden tillades at forhandle farvet Margarine.

Spørgsmaalet er saa, om denne Forandring i Margarine-loven kan forsvares af Hensyn til det danske Smørs Renommé i Udlandet og særlig paa det engelske Marked, da England jo er vor Hovedkunde paa dette Omraade. Det er en given Sag — derom er hele Udvalget enigt —, at der ikke maa foretages noget Skridt, som kan skade det danske Smørs Anseelse og gøre det mindre konkurrencedygtigt paa Verdensmarkedet. Denne Side af Sagen har ogsaa Mejeri- og Landbrugsorganisationerne deres Opmærksomhed henvendt paa. I det Svar til Udvalget, som er undertegnet af Hr. Porse, og som i Betænkningen findes som Underbilag 1, hedder det bl. a.: „Hvis Rigsdagen vedtager en saadan Ophævelse af Farvebestemmelserne, som anført i Forslaget, føler vi os overtvungne om, at vore Konkurrenter paa det engelske Smørmarked straks i Form af Mistæneliggørelse vil benytte denne Beslutning som et Vaaben mod os“. Men dette Svar, hvortil de andre Organisationer har sluttet sig, bygger paa den Forudsætning, at farvet Margarine udføres til England. Om Faren vil være saa stor, som Mejeriorganisationerne fremhæver, kan være meget tvivlsomt. I det mindste udtalte daværende Landbrugsminister Anders Nielsen i 1912, den Gang han forelagde et Lovforslag, som ophævede Farveforbudet helt, nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse — de findes i Folketingstidenden for 1912 — 13 Sp. 2275. Anders Nielsen udtalte da følgende: „Der var i sin Tid stor Strid om, hvorvidt Margarine skulde have Lov til at passere med eller uden Farvning, og man enedes om, at den ikke maatte farves stærkere end til en vis Standard. Nu mener man efter de indvundne Erfaringer, at det er ufornuddent at opretholde den fastslaaede Begrænsning, og at man skal have Lov til at farve Margarine, ganske som man vil, og jeg er enig i den Betragtning, der fører til det Resultat. England, det Land, med hvilket vi har vor største Handel med Smør, og det Land, af Hensyn til hvilket disse Forbudsbestemmelser angaaende Farvning af Margarine til Dels er indsat, har ikke Forbud mod Farvning af Margarine, og ligeledes heller ikke Island og Færøerne.“ Saaledes udtalte den daværende Landbrugsminister sig om Spørgsmaalet i 1912. Men under alle Omstændigheder rammer Mejeriorganisationernes og Landbrugsorganisationernes